

Tredie Kapitel.

Om Tilregnelighed, Nødværge og Nødstilfælde.

§ 35.

Handlinger, foretagne af Børn, som endnu ikke have opnaaet det 10de Aar, straffes ikke. Dog kan der, naar det findes fornødent, af det Offentlige anvendes Forbedrings- eller Sikkerhedsmidler mod saadanne Børn.

§ 36.

Den, som efter at have fyldt 10, men endnu ikke 15 Aar, begaaer en Forbrydelse, bliver ikkun at straffe, naar det efter Forbrydelsens Bessaffenhed, saasom naar det er Drab, betydelig Besskadigelse paa Legeme eller Helbred, Tyveri, Røveri eller Udsaaesattelse, eller ifølge den Paagjældendes Forstandsudvikling og Opdragelse maa antages, at han har indseet Handlingens Strafbarhed, og derhos høiere Straf end Bøder eller simpelt Fængsel vilde have ramt ham, hvis han havde fyldt det 18de Aar. Straffen for Personer i den nævnte Alder maa ikke overstige Forbedringshuusarbejde i 2 Aar. Hvis iøvrigt Forholdene og Omstændighederne gjøre det antageligt, at det paagjældende Barn ved andre Foranstaltninger kan rettes og forbedres, skal Justitsministeriet være bemyndiget til at frafalde Baatale, forsaavidt den laveste Grad af Straffen for samme Forbrydelse, begaaet af en Børn, ikke er høiere end Forbedringshuusarbejde.

§ 37.

Begaaes en Forbrydelse af en Person imellem 15 og 18 Aars Alderen, bliver den lovbestemte Straf at nedsætte, efter Omstændighederne indtil det Halve; dog kan for Personer i den nævnte Alder i intel Tilfælde høiere Straf anvendes end Strafarbejde i 8 Aar.

§ 38.

Straffrie ere fremdeles Handlinger, som foretages af Personer, der ere affindige, eller

hvis Forstandsevner ere enten saa mangelfuld udviklede eller saa svækkede og forstyrrede, at de ikke kunne antages at være sig Handlingens Strafbarhed bevidst, eller som i Gjerningens Dieblik manglede deres Bevidsthed.

Forsaavidt der i saadan Anledning anlægges Sag, kan det i Dommen bestemmes, at der mod den Paagjældende skal træffes Sikkerhedsforanstaltninger, hvilke dog igjen ad Dvrighedsveien kunne ophæves, naar de efter indhentet Røgeerklæring ikke længer findes nødvendige.

§ 39.

En ringere Straf end den lovbestemte bliver at anvende paa Taaber eller andre Personer, der, om de end ikke mangle al Bevidsthed, dog paa Grund af særegne Tilstande, som have Indflydelse paa Villiens Frihed, ikke kunne antages i Gjerningens Dieblik at have været i Besiddelse af den Tilregnelighed, der findes hos voksne og sjælsunde Personer.

§ 40.

Handlinger, foretagne af Nødværge, ere straffrie, naar og forsaavidt de have været nødvendige for at modstaae eller afværge et paabegyndt eller overhængende uretmæssigt Angreb paa egen eller Andens Person, Hæder eller Gods. Dog skal det kun til Forsvar for Liv, Helbred eller Velfærd være tilladt at anvende saadanne Forsvarsmidler, ved hvilke Angriberens Liv udfattes for uensynlig Fare.

Har Noget overstredet Grandferne for det tilladte Nødværge, bliver det at afgjøre, om Gjerningen efter Omstændighederne kan tilregnes ham, eller om den paa Grund af den ved Skrak og Bestyrtelse fremkaldte Mangel paa Besindelse ikke kan tilregnes ham som strafbar. Kan Overstridelsen tilregnes ham, bliver Lovens almindelige Straf for den Angriberen tilføiede Skade dog ikke ubetinget at anvende, hvorimod en mindre efter Overstridelsens Grad lempet Straf kan idømmes.